

i politisk bevægede Tider at overbyde hinanden for at vinde den flygtige politiske Stemning — jeg tror, at dette er en foreft Gængselse af det ærede Medlems Ord. Deri er jeg aldeles enig med det ærede Medlem. Men naar det ærede Medlem forudsætter, at her er Tale om at overbyde hinanden, saa maa der jo være to Bud, som have dette Diemed — anderledes synes det ikke at kunne forstaaes. Det ærede Medlem maa altså mene, at Regjeringen har stillet sit Forslag, for ved dette at vinde den flygtige politiske Stemning i farlige politiske Tider, og at vi dernæst have gjort et Overbud i samme Hensigt. Det er ikke min Sag at forvare Regjeringen imod, hvad der saaledes indirekte maa ligge i, hvad det ærede Medlem fremsatte — det var en Udtalelse, som jeg i og for sig er enig med ham i — men jeg maa forvare Møltallet imod, at det har taget andre Hensyn ved sit Forslag end det Humanitetens Hensyn, som ligger i selve Forslaget, det Billighedens og Retfærdighedens Hensyn, som man har søgt at gjøre gjældende isølge Forholdets egen Natur. Hvorvidt det ærede Medlems Anvendning passer paa Regjeringen, overlader jeg til Regjeringens Medlemmer at beståre. — Det ærede Medlem fremsatte adskillige Ytringer mod mig personlig. Dette har jeg mindre Tilbøjelighed til at komme ind paa. Der var kun en ganske enkelt af disse Ytringer, som jeg skal berøre, nemlig at han mente, at Ordspøreren var noget svulmende i sin Beregning, naar han talte om de mange Snefe Millioner til Fæstningsanlæg. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, som oftere er blevet omtalt; men jeg skal henvise det ærede Medlem til de uomtvistelig rigtige Beregninger, som jeg, saa vidt jeg husker, fremsatte ved Finantslovens 3die Behandling, da det ærede Medlem var i Italien. Vil det ærede Medlem læse disse uomstødelig rigtige Beregninger, vil han se, at jeg har fuldstændig Ret, naar jeg taler om de mange Snefe Millioner. Jeg skal kun pointere, at den ærede Krigsminister selv har erkjendt, at i hans Forslag laa 64 Mill. paa 100,000 Kr. nær, og deri var der ikke, hvilket Ingen vil kunne negte, taget med i Betragtning de nødvendige flere Millioner — af det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) og Meningsfæller anslaaet til 19 — som vilde komme til, hvis den Fæstning omkring Kjøbenhavn skulde oprettes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds for 9 Aar siden glædede sig over, at man var kommen bort fra. Jeg skal iøvrigt henvise til mine tidligere Udtalelser og skal ikke gjentage, hvad jeg tidligere har sagt; det ærede Medlem kunde have befriet mig for at svare ham paa dette Punkt. — Angaaende den Betragtning, som det ærede Medlem fremsatte om den store Fordel, som Arbejderne have havt i den forløbne Tid ved de ufunde Foretagender, skal jeg indskrænke mig til at erklære, at jeg aldeles ikke er enig med det ærede

Medlem deri. Disse ufunde Foretagender, som nu ved deres Følger svække Borgernes ordinære funde Virksomhed og derved tilintetgjøre den daglige ordinære Arbejdsfortjeneste, have virket og ville virke i lang Tid overordentlig skadeligt paa Arbejdernes Forhold i det Hele, selv om der er Enkelte herhjemme, som derved midlertidig have faaet en noget større Fortjeneste, end de ellers vilde have havt. Jeg betragter det som meget skadeligt, naar vi tage Forholdene i det Hele for længere Tid. — Saaledes som det ærede Medlem udtalte sig, lidt før han sluttede, kom han til at tale noget mere sympatetisk mod, hvad han tidligere havde talt, om Arbejderne, om Ushjælpning af Nøden og deslige. Jeg havde haabet, at han vilde have endt med at tiltræde Forslaget under Nr. 12, og jeg antog, at han vilde have talt for sine Venner derovre, saa at ogsaa de vare gaede med; men det ærede Medlem kom til at udtale, at det var et farligt Greb i Statskassen, som der her var Tale om at gjøre. Deril skal jeg sige, at dersom dette er et farligt Greb i Statskassen, saa har Lovgivningsmagten i de senere Aar gjort mange større og efter min Formening netop for den funde materielle Udvikling her i Landet mere farlige Indgreb i Statsborgernes Lomme. — Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) skal jeg ytre, at han fuldstændig misforstaaer Sagen, hvor han mener, at de vedkommende Kommunalbestyrelser, hvis et saadant Beløb bevilges, ville lade Arbejderne have Valget imellem enten at modtage Løn uden Arbejde eller at modtage Løn med Arbejde, og at de i begge Tilfælde ville faae lige Meget. Det ærede Medlem kjender altsaa af meget flette Bøger, men aldeles ikke i Virkeligheden, hvorledes Saadant gaar til. De vedkommende Bestyrelser ville naturligvis sætte sig i fornøden Samvirkning med Kommunalbestyrelserne; de ville vide, hvem der er tilbuds Arbejde og hvem der er arbejdsfær, og tilvisse vil ingen saadan Person, til hvem der foreligger Arbejde, selv om han er i Nød, faae Hjælp til sit daglige Underhold igjennem en saadan Sum. En anden Sag er det, hvis den, der søger Arbejde, har sine Klæder staaende paa Laanekontoret eller paa Assistenthuset. Man siger da til ham: Der har Du en Sum til Hjælp for at komme ud over den Dekandance, hvori Du er kommen. Det forekommer mig, at det røber en fuldstændig feil Opfattelse fra det ærede Medlems Side af de virkelige Forhold, saaledes som de finde Sted, naar han tror, at man ved at stille en Sum til vedkommende Bestyrelses Raadighed giver Arbejderne det i sin Magt at bestemme, om han vil have Løn uden Arbejde eller Løn med Arbejde. Det vil ikke gjøre nogen Forandring i de Forhold, som ellers daglig finde Sted, selv om dette Beløb kommer med. Det er ikke saa vanskeligt at anvende nogle Hundrede Rigsdaler mere eller mindre. Det for-